

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 494/2023-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, Rožňavská 2, Bratislava, proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra č. k. OU-NR-OVVS2-2021/004637 z 29. apríla 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. septembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy a ochranu zdravia podľa čl. 40 ústavy rozhodnutím o zastavení konania o priestupku, ktorého sa mal voči nej dopustiť jej bývalý manžel.

II.

2. Uznesením prokuratúry z 12. februára 2020 bola okresnému úradu postúpená trestná vec, v ktorej výsledky vyšetrovania preukázali, že nejde o trestný čin, no skutok by mohol byť priestupkom bývalého manžela sťažovateľky. Okresný úrad 20. apríla 2021 vypočul sťažovateľku, ktorá popísala násilné konanie bývalého manžela, ktorý sa dostavil až na pojednávanie 29. apríla 2021, kde násilné konanie voči sťažovateľke poprel. Okresný úrad tieto výpovede vyhodnotil tak, že spáchanie skutku sa nepodarilo preukázať, a ústavnou sťažnosťou namietaným rozhodnutím z 29. apríla 2021 priestupkové konanie zastavil bez toho, aby ho doručoval sťažovateľke.

III.

3. Sťažovateľka na okraj, no predsa len na začiatku svojej argumentácie expresívne kritizuje právnu úpravu postavenia poškodeného v priestupkovom konaní, ktorá viedla k tomu, že jej namietané rozhodnutie nemuselo byť doručované a proti nemu nemala žiaden opravný prostriedok. Tvrdí, že

o namietanom rozhodnutí sa dozvedela až zo žaloby bývalého manžela, ktorá jej bola doručená 20. júla 2023.

4. Sťažovateľka uvádza, že proti namietanému uzneseniu podala 13. septembra 2023 správnu žalobu a je toho názoru, že výkladom Správneho súdneho poriadku jej musí byť umožnené preskúmanie rozhodnutia v správnom súdnom konaní. Odkazuje na nález ústavného súdu č. k. III. ÚS 138/03, hoci si je vedomá, že § 72 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) jej nepriznáva postavenie účastníka konania a § 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku právo podať správnu žalobu. To však považuje za neudržateľné, keďže inak by okrem ústavnej sťažnosti nemala žiaden prostriedok nápravy.

5. Uzneseniu sťažovateľka vytýka nezohľadnenie dôkazov, ktoré boli zabezpečené počas trestného konania. Okresný úrad na ňu nesprávne preniesol dôkazné bremeno, hoci priestupok mal sám objasniť tak, ako to vyplýva z § 32 a § 34 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a z § 67 ods. 1 zákona o priestupkoch.

IV.

6. Nebol dôvod odchyliť sa od uznesenia ústavného súdu č. k. II. ÚS 668/2014, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť sťažovateľky (oznamovateľky priestupku), ktorou namietala porušenie ústavných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozhodnutím správneho orgánu, ktorým bol páchatel' uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorý bol spáchaný proti sťažovateľke. Ústavný súd vychádzal z § 72 písm. b) zákona o priestupkoch, podľa ktorého účastníkom konania o priestupku je poškodený, ak ide o náhradu majetkovej škody spôsobenej priestupkom a z § 81 ods. 2 zákona o priestupkoch, podľa ktorého sa poškodený môže odvolať proti rozhodnutiu o priestupku len vo veci náhrady škody. Fyzická alebo právnická osoba môže uplatniť námietku porušenia svojich základných práv a slobôd, ak bola alebo mala byť účastníkom konania (II. ÚS 191/04, III. ÚS 117/08). Inak nie je oprávnenou osobou na podanie ústavnej sťažnosti.

7. Tak je tomu aj v prípade sťažovateľky, ktorá si v konaní o priestupku náhradu škody neuplatnila. Tomu zodpovedal aj postup okresného úradu, ktorý pri zistení, že sťažovateľka si náhradu škody podľa § 70 ods. 1 zákona o priestupkoch neuplatnila, sťažovateľke nedoručil rozhodnutie o priestupku, keďže v priestupkovom konaní, v ktorom si náhradu škodu neuplatnila, nemohlo dôjsť k porušeniu jej práv, ktoré by si inak mohla ďalej uplatňovať podaním odvolania. Ústavná sťažnosť je preto podaná zjavne neoprávnenou osobou a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu